

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea, până la 10 aprilie 2016, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2014/26/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind gestiunea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile asupra operelor muzicale pentru utilizare online pe piața internă [JO L 84, 20.3.2014, p. 72], sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor dispoziții Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 43 alineatul (1) din această directivă;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului, conform articolului 260 alineatul (3) TFUE, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în cuantum de 12 920,00 EUR pe zi începând de la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză pentru neîndeplinirea obligației de a comunica măsurile de transpunere a Directivei 2014/26/UE;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Statele membre aveau obligația, în temeiul articolului 43 alineatul (1) din Directiva 2014/26/UE, să ia măsurile naționale necesare pentru transpunerea obligațiilor care decurg din această directivă până la 10 aprilie 2016. În lipsa unei comunicări a măsurilor de transpunere a directivei de către Luxemburg, Comisia a decis să sesizeze Curtea de Justiție.

În acțiunea formulată, Comisia propune obligarea Luxemburgului la plata unei penalități cu titlu cominatoriu de 12 920,00 de euro pe zi. Cuantumul penalității a fost calculat ținând seama de gravitatea, de durata încălcării, precum și de efectul disuasiv raportat la capacitatea de plată a acestui stat membru.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 17 ianuarie 2018 – Verein für Konsumenteninformation/Deutsche Bahn AG

(Cauza C-28/18)

(2018/C 104/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Verein für Konsumenteninformation

Pârâtă: Deutsche Bahn AG

Întrebarea preliminară

Articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că beneficiarului plății i se interzice să impună ca plata pe baza schemei de debitare directă SEPA să fie supusă condiției ca plătitorul să aibă domiciliul în statul membru în care are domiciliul sau sediul și beneficiarul plății, atunci când sunt acceptate și alte modalități de plată, ca de exemplu plata cu cardul de credit?

⁽¹⁾ JO 2012, L 94, p. 22.